

Marijan Kolombo

POSLEDNJA PREDRATNA REGATA 1941. GODINE

Klupske regate, koje su se godinama pred drugi svjetski rat održavale krajem svakog ljeta, imale su više ciljeva. Prvi je htio razvijanje natjecateljskog duha, posebno u mladih veslača ikoji su tek stasali, a drugi, ne manje značajan, bila je selekcija veslača za popunjavanje ekipe za kvalitetnije čamce: četverac i osmerac. Budući da je veslački klub Jadran imao u tom razdoblju samo po jedan četverac i osmerac, jednu osmerku, dvije dvojke i tri četvorke, te su se regate održavale s natjecatelja u četvorkama s kormilarom. Pri odabiru posada nastojalo se sastaviti podjednako jake sastave, kako bi natjecanje izjednačeno i neizvjesno. Mladi veslači su se prije klupske regate nastojali nametnuti treneru Doru Hreljanoviću, kako bi ušli u izbor za natjecateljski sastav. S obzirom na to da je bio veliki broj kandidata, prednost su imali veslači s tvrdim žuljevima na rukama, tj. oni koji su više trenirali. Iako s današnjeg stajališta treninzi u ono vrijeme nisu bili tako žestoki, ipak nije mogao nastupiti veslač koji nije odveslao godišnje više od stotinu kilometara, o čemu se vodila posebna klupska evidencija. Naslov ovog članka nije u potpunosti točan, jer je posljednja regata održana u ljeto 1941. godine, kad je već talijanska vojska okupirala Sušak, ali može biti prihvaćen, budući da je to bila posljednja utrka za koju su se veslači pripremali u mjesecima pred okupaciju. U svakom slučaju činjenica je da je to bila posljednja u nizu klupskih regata jer je već krajem iste, a posebno slijedećih godina, mnoge veslače zahvatila ratna oluja. Klupske regate na Sušaku imale su veće značenje nego što se to danas može ocijeniti. U ono doba se na međuklupska natjecanja odlazilo sa svega jednim ili dva čamca jer su troškovi bili veoma visoki a mogućnosti skromne. Čamci su se na regate odvozili željeznicom i to u posebno izrađenim teškim i dugačkim sanducima, koje su sami veslači u nedostatku dizalica ukrcavali u vagone. Posljednja klupska prijeratna regata održana je pred Sušakom po idealnom vremenu sa startom, ispred Martinšćice i ciljem pred klubom. Veslači svih generacija kao i brojni prijatelji veslanja i pomorstva općenito, sakupili su se u velikom broju na Delti prateći pripreme i očekujući dolazak čamaca na cilj. Natjecanje četvorki s kormilarom bila je glavna utrka, posebno zanimljiva zbog podjednakih snaga mišića u čamcima. Možda je najviše zasluga za pobjedu našeg čamca imao Viktor Hreljanović koji ne samo da je snažno vukao, nego je kao štroker znao raspodijeliti naše snage, tako da srno, iako zaostali u početku, uspjeli sačuvati dovoljno snage da u finišu s nekoliko uzastopnih »deset jakih«, prestignemo drugoplasiranu četvorku Jadrana za pola dužine i trećeplasiranu ekipu za gotovo jednu dužinu. Klupske značke, nagrade pobjednicima, drage su uspomene na davno prošle dane klupske regate, a današnji povremeni susreti bivših veslača i stisak ruku, sada već oslabljenih i već bez žuljeva, odraz su prijateljstva koja se ne gase.